

31993L0016

L 165/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

7.7.1993

ДИРЕКТИВА 93/16/ЕИО НА СЪВЕТА**от 5 април 1993 година****относно улесняване свободното движение на лекарите и взаимното признаване на техните дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 49, член 57, параграфи 1 и 2, изречение първо и трето и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

в сътрудничество с Европейския парламент, ⁽¹⁾

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет, ⁽²⁾

като има предвид, че Директива 75/362/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно взаимното признаване на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар“, включваща и мерки за улесняване на действителното упражняване на правото на установяване и на свободното предоставяне на услуги ⁽³⁾ и Директива 75/363/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно лекарските дейности ⁽⁴⁾, са претърпели чести и съществени изменения; като има предвид, че поради това е уместно, от съображения за рационалност и яснота, да бъдат кодифицирани посочените директиви; като има предвид, че освен това е целесъобразно при обединяването на посочените директиви в един общ текст, да бъде

включена и Директива 86/457/ЕИО на Съвета от 15 септември 1986 г. за специализираното обучение по обща медицина ⁽⁵⁾;

като има предвид, че по силата на договора и след края на преходния период, се забранява всяко дискриминационно третиране, основано на националността в областта на установяването и предоставянето на услуги; като има предвид, че така осъщественият принцип на национално третиране се прилага, по-специално, за издаването на евентуално изискуемо разрешение за достъп до лекарските дейности, както и за регистрирането или членството в професионални организации или институции;

като има предвид, че все пак е уместно да се предвидят разпоредби за улесняване действителното упражняване на правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги от лекарите;

като има предвид, че по силата на Договора, държавите-членки се задължават да не оказват никакво съдействие, чието естество би нарушило условията на установяване;

като има предвид, че член 57, параграф 1 от Договора предвижда приемането на директиви за взаимното признаване на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация; като има предвид, че настоящата директива има за цел признаването на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар“, осигуряващи достъп до упражняването на медицината, както и признаването на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“;

като има предвид, че по отношение на обучението на лекарите специалисти е уместно да се пристъпи към взаимното признаване на образователно-квалификационните степени, когато те, без да бъдат

⁽¹⁾ ОВ С 125, 18.5.1992 г., стр. 170; и ОВ С 72, 15.3.1993 г.

⁽²⁾ ОВ С 98, 24.4.1992 г., стр. 6.

⁽³⁾ ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 90/658/ЕИО (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 73).

⁽⁴⁾ ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 14. Директива, последно изменена с Директива 90/658/ЕИО (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 73).

⁽⁵⁾ ОВ L 267, 19.9.1986 г., стр. 26.

условие за достъп до дейността на лекар специалист, са все пак условие за използване на званието специалист;

като има предвид, че развитието на законодателствата на държавите-членки е наложило различни технически изменения, отчитащи по-специално настъпилите в някои от държавите-членки промени в наименованията на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация по отношение на тези професии или в наименованията на определени медицински специалности, както и създаването на нови или отпадането на определени предишни медицински специалности, които са съществували в отделни държави-членки;

като има предвид, че е желателно да се предвидят разпоредби относно придобитите права по отношение на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар“, издавани от държавите-членки за обучение, започнало преди датата на прилагане на настоящата директива;

като има предвид, че по отношение на притежаването на придобитата образователно-квалификационна степен, поради факта, че директивата за взаимно признаване на дипломите не включва формалното приравняване на степените, за които се отнасят тези дипломи, следва да се разреши използването на тази степен само на езика на държавата-членка по произхода или на държавата-членка, от която идва лицето;

като има предвид, че за улесняване прилагането на настоящата директива от държавните администрации, държавите-членки могат да изискат от лицата, за които тя се отнася и които отговарят на поставените в нея образователни изисквания, да представят, заедно с образователния документ, и удостоверение от компетентните органи на страната по произхода или на страната, от която тези лица идват, в уверение на това, че тези документи са именно посочените в настоящата директива;

като има предвид, че настоящата директива не променя законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, които забраняват на дружествата да упражняват лекарските дейности, или подчиняват на определени изисквания тяхното упражняване;

като има предвид, че в случай на предоставяне на услуги, изискването за регистриране или членство в професионални организации или институции, свързано с трайния и постоянен характер на дейността, извършвана в приемащата държава, безспорно би представлявало неудобство за този, който предоставя услугите, поради временния характер на неговата дейност; като има предвид, че следователно е уместно това изискване да отпадне; като има предвид, че в такъв случай е целесъобразно да се осигури контрол върху професионалната дисциплина, който е от компетенцията на тези професионални организации или институции; като има предвид, че за целта, и ако член 62 от Договора не предвижда друго, следва да се предвиди възможността заинтересованото лице да бъде задължено да уведоми компетентния орган в приемащата държава-членка за предоставянето на услугите;

като има предвид, че по отношение на изискванията за морал и почтеност е уместно да се направи разграничение между изискуемите условия за първоначален достъп до професията от една страна, и упражняването ѝ, от друга;

като има предвид, че с оглед на взаимното признаване на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за

професионална квалификация „лекар специалист“ и за да се поставят на равнопоставена основа, в рамките на Общността, на всички специалисти - граждани на държавите-членки, се появи необходимост от известна координация на изискванията за обучение на лекарите специалисти; като има предвид, че за целта следва да се предвидят някои минимални критерии, както за достъпа до специализираното обучение, така и за минималната продължителност, формата и мястото на провеждането му, а също така и за контрола, който трябва да бъде упражнен върху него; като има предвид, че тези критерии се отнасят само до общите, за всички или за две и повече държави-членки, специалности;

като има предвид, че координирането на условията за упражняване, предвидени в настоящата директива не изключва една координация на по-късен етап;

като има предвид освен това, че почти навсякъде вече е призната необходимостта от специално обучение по обща медицина, което да подготви общопрактикуващия лекар за по-добро изпълнение на специфичните му задължения; като има предвид, че тези задължения, които в значителна степен почиват върху личните му познания за средата, в която живеят неговите пациенти, се състоят в даването на съвети за предпазване от заболявания и защита на цялостното здраве на индивида, както и в назначаването на подходящи лечения;

като има предвид, че тази необходимост от специализирано обучение по обща медицина произтича в частност от факта, че развитието на медицинската наука е довело до все по-голямо разминаване между научните изследвания и обучението по медицина, от една страна и практиката по обща медицина, от друга, така че важни аспекти на общата медицина вече не могат да бъдат преподавани на задоволително равнище в рамките на традиционното основно обучение по медицина в държавите-членки;

като има предвид, че освен ползата, която ще произтече за пациентите, се признава също така, че едно по-добро адаптиране на общопрактикуващия лекар към собствените му задължения ще допринесе за подобряването на системата на здравното обслужване, най-вече с по-добър избор на лекар специалист, както и на лаборатории, и други строго специализирани здравни заведения и апаратури;

като има предвид, че подобряването на обучението по обща медицина би допринесло за повишаване на стойността на общопрактикуващия лекар;

като има предвид, че, все пак макар и необратим, този процес се развива с различни темпове в държавите-членки; като има предвид, че е уместно, без да се ускорява нецелесъобразно протичането му, той да се извършва поетапно и с перспективата за осигуряване на подходящо обучение на всеки общопрактикуващ лекар, което да отговаря на специфичните изисквания за упражняване на общата медицина;

като има предвид, че за постепенното провеждане на тази реформа е необходимо, на първо време, да се въведе във всяка държава-членка специализирано обучение по обща медицина, което да отговаря на минималните изисквания, както от качествена, така и от количествена гледна точка, и което да допълва минималната основна подготовка, която лекарят трябва да притежава по силата

на настоящата директива; като има предвид, че не е от съществено значение дали обучението по обща медицина е извършено в рамките на основното обучение по медицина, съгласно националното законодателство, или извън тях; като има предвид, че на един последващ етап е уместно, освен това, да се предвиди като изискване за упражняването на дейностите на общопрактикуващ лекар в рамките на дадена система за социално осигуряване, придобита специализирана квалификация по обща медицина; като има предвид, че накрая, на един по-късен етап, могат да бъдат направени нови предложения за завършване на реформата;

като има предвид, че настоящата директива не засяга компетенцията на държавите-членки по отношение на националната им система за социално осигуряване, както и правото им да определят кои дейности трябва да бъдат упражнявани в рамките на тази система;

като има предвид, че координирането на минималните изисквания за издаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „общопрактикуващ лекар“, осъществено по силата на настоящата директива, позволява на държавите-членки да пристъпят към взаимното признаване на тези дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация;

като има предвид, че по силата на настоящата директива, приемащата държава-членка няма право да изисква от лекарите, които притежават дипломи, получени в друга държава-членка и признати по силата на настоящата директива, никакво допълнително обучение за упражняване на лекарските дейности в рамките на дадена система за социално осигуряване, дори и ако изисква подобно обучение от притежателите на диплома по медицина, издадена на нейната територия; като има предвид, че това действие на настоящата директива не може да бъде прекратено по отношение на упражняването на общата медицина в рамките на социалното осигуряване преди 1 януари 1995 г., на която дата всички държави-членки ще са задължени, по силата на настоящата директива, да изискват за упражняване дейността на общопрактикуващ

лекар, в рамките на тяхната система за социално осигуряване, придобита специалност по обща медицина; като има предвид, че лекарите, които са се установили преди тази дата, по силата на настоящата директива, трябва да са придобили права за упражняване дейността на общопрактикуващ лекар в рамките на действащата система за социално осигуряване, в приемащата държава-членка, дори и да не са придобили специалност по обща медицина;

като има предвид, че предвиденото от настоящата директива координиране се отнася до професионалното обучение на лекарите; като има предвид, че по отношение на обучението, повечето от държавите-членки в момента не правят разграничение между лекарите, упражняващи дейността си като заети лица и тези, които я упражняват като самостоятелно заети лица; като има предвид, че по отношение на морала и почтеността, на професионалната дисциплина и на използването на професионалната квалификация, според държавите-членки, съответните норми са или могат да бъдат приложими както по отношение на заетите лица, така и по отношение на самостоятелно заетите лица; като има предвид, че във всички държави-членки за лекарските дейности се изисква диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация „лекар“; като има предвид, че тези дейности се упражняват както от самостоятелно заети лица, така и от заети лица или от едни и същи лица, работещи последователно и в двете качества по време на професионалната им кариера; като има предвид, че за да се улесни напълно свободното движение на тези специалисти в рамките на Общността, се появява необходимостта да се разшири приложното поле на настоящата директива и по отношение на лекарите, които работят като заети лица;

като има предвид, че настоящата директива не трябва да засяга задълженията на държавите-членки относно крайния срок за прилагането на директивите, изброени в приложение III, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Настоящата директива се прилага по отношение на лекарските дейности, които се упражняват от гражданите на държавите-членки в качеството им на заети лица или на самостоятелно заети лица.

ДЯЛ II

ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА ДИПЛОМИТЕ, УДОСТОВЕРЕНИЯТА И ДРУГИТЕ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ „ЛЕКАР“

ГЛАВА I

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ „ЛЕКАР“

Член 2

Всяка държава-членка признава дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, изброени в член 3, издадени на гражданите на държавите-членки

от другите държави-членки съгласно член 23, като им придава на своята територия, и по отношение на достъпа и упражняването на лекарските дейности, същата сила както и на издаваните от самата нея дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация.

Член 3

Посочените в член 2 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация са следните:

а) в Белгия:

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements/Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde“ (легитимна диплома за доктор по медицина, хирургия и акушерство), издадена от медицинските факултети на университетите или от централната изпитна комисия или от държавните изпитни комисии за висше образование;

б) в Дания:

„bevis for består lægevidenskabelig embedseksamen“ (легитимна диплома за лекар), издадена от медицинския факултет на даден университет, както и „dokumentation for gennemført praktisk uddannelse“ (удостоверение за практически стаж, издадено от компетентните органи в сектора на здравеопазването);

в) в Германия:

1. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (удостоверение за издържан държавен изпит за лекар), издадено от компетентните органи „Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent“ (удостоверение за периода на проведен подготвителен стаж като медицински асистент), доколкото немското право все още предвижда такъв период за завършване на медицинското образование;

2. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (удостоверение за издържан държавен изпит за лекар), издадено от компетентните органи след 30 юни 1988 г., и удостоверение за упражняване на лекарска дейност в рамките на периода на практически стаж „Arzt im Praktikum“;

г) в Гърция:

„Πτυχίο Ιατρικής“ (диплома за бакалавър по медицина), издадена от:

— медицинския факултет на университет, или

— от факултета по здравни науки към медицинския департамент на университет;

д) в Испания:

„Titulo de Licenciado en Medicina y Cirugía“ (диплома за бакалавър по медицина и хирургия), издадена от Министерството на образованието и науката или от ректора на даден университет;

е) във Франция:

1. „diplôme d'État de docteur en médecine“ (държавна диплома за доктор по медицина), издадена от медицинските факултети или от смесените факултети по медицина и фармация към университетите или от самите университети;

2. „diplôme d'université de docteur en médecine“ (университетска диплома за доктор по медицина), доколкото тази диплома удостоверява завършването на същия образователен цикъл като този, който е предвиден за държавната диплома за доктор по медицина;

ж) в Ирландия:

„primary qualification“ (удостоверение за придобити основни знания), издадено в Ирландия след полагане на квалификационен изпит пред компетентна комисия и удостоверение за придобития практически опит, издадено от същата комисия, и които предоставят правото за регистриране като „fully registered medical practitioner“ (лекар по обща медицина);

з) в Италия:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia“ (лауреатска диплома по медицина и хирургия), издадена от университета и придружена от „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia“ (диплома за хабилитация за упражняването на медицината и хирургията), издадена от Държавната изпитна комисия;

и) в Люксембург:

„diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements“ (държавна диплома за доктор по медицина, хирургия и акушерство), издадена от Държавната изпитна комисия, заверена от министъра на образованието и удостоверение за практически стаж, заверен от министъра на здравеопазването;

й) в Нидерландия:

„universitair getuigschrift van arts“ (университетско свидетелство за лекар);

к) в Португалия:

„Carta de curso de licenciatura em medicina“ (диплома за медицинско образование), издадена от университет, както и „Diploma comprovativo da conclusão do internato geral“ (диплома за обща болнична практика), издадена от компетентните органи към Министерството на здравеопазването;

л) в Обединеното кралство:

„primary qualification“ (удостоверение за придобити основни знания), издадено в Обединеното кралство след полагане на квалификационен изпит пред компетентна комисия, и удостоверение за придобит практически опит, издадено от същата комисия, и които предоставят правото за регистриране като „fully registered medical practitioner“ (лекар по обща медицина).

ГЛАВА II

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ „ЛЕКАР СПЕЦИАЛИСТ“, ОБЩИ ЗА ВСИЧКИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Член 4

Всяка държава-членка признава дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“, изброени в член 5, издадени на гражданите на държавите-членки от другите държави-членки, съгласно

членове 24, 25, 26 и 29, като им придава на своята територия същата сила както и издаваните от самата нея дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация.

Член 5

1. Посочените в член 4 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация са тези, които са издадени от компетентните органи или организации, посочени в параграф 2, и които за съответната специалност отговарят на наименованията, приети в различните държавите-членки и изброени в параграф 3.

2. Посочените в параграф 1 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, издавани от компетентните органи или организации са следните:

в Белгия:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste/erkenningstitel van geneersheer specialist“ (удостоверение за професионална квалификация „лекар специалист“), издадено от Министъра на здравеопазването в рамките на неговите правомощия;

в Дания:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge“ (свидетелство за професионална квалификация „лекар специалист“), издадено от компетентните органи в сектора на здравеопазването;

в Германия:

„Fachärztliche Anerkennung“ (удостоверение за придобита медицинска специалност), издадено от „Landesärztekammer“ (лекарските камари на провинциите);

в Гърция:

„Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας“ (удостоверение за придобита медицинска специалност), издадено от „Νομαρχίες“ (областните служби);

в Испания:

„Titulo de Especialista“ (удостоверение за придобита медицинска специалност), издадено от Министерството на образованието и науката;

във Франция:

— „certificat d'études spéciales de médecine“ (удостоверение за специализирано медицинско образование), издадено от медицинския факултет, от смесените факултети по медицина и фармация към университетите или от университетите,

— „attestation de médecin spécialiste qualifié“ (удостоверение за квалифициран лекар специалист), издадено от съвета на лекарския съюз,

— „certificat d'études spéciales de médecine“ (удостоверение за специализирано медицинско образование), издадено от медицинския факултет, от смесените факултети по медицина и фармация към университетите или еквивалентно удостоверение, по силата на постановление на министъра на образованието,

— „diplôme d'études spécialisées de médecine“ (диплома за специализирано медицинско образование), издадена от университетите;

в Ирландия:

„Certificate of specialist doctor“ (диплома за лекар специалист), издадена от компетентния орган, упълномощен за целта от министъра на здравеопазването;

в Италия:

„diploma de medico specialista“ (диплома за лекар специалист), издадена от ректор на университета;

в Люксембург:

„certificat de médecin spécialiste“ (свидетелство за лекар специалист), издадено от министъра на здравеопазването въз основа на становище на лекарската колегия;

в Нидерландия:

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister“ (докторско свидетелство за приемане и вписване в регистъра на специалистите), издадено от „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (комисия за регистриране на специалистите),

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register van Sociaal-Geneskundigen“ (докторско свидетелство за приемане и вписване в регистъра на лекарите по социална медицина), издадено от „Sociaal-Geneskundigen Registratie-Commissie (SGRC)“ (комисия за регистриране на лекарите по социална медицина);

в Португалия:

„Grau de Assistente“ (асистентска степен), издадена от компетентните органи към Министерството на здравеопазването или „Titulo de Especialista“ (удостоверение за професионална квалификация „специалист“), издадено от лекарския съюз;

в Обединеното кралство:

„Certificate of completion of specialist training“ (свидетелство за специализирано образование), издадено от компетентен акредитиран орган.

3. Наименованията на специалностите, приети в държавите-членки са следните:

— *анестезиология-реанимация:*

Белгия:	anesthésiologie/anaesthesiologie
Дания:	anæstesiologi
Германия:	Anästhesiologie
Гърция:	ανααιθησιολογία
Испания:	anestesiología y reanimación
Франция:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale
Ирландия:	anaesthetics
Италия:	anestesia e rianimazione
Люксембург:	anesthésie-réanimation
Нидерландия:	anaesthesiologie
Португалия:	anestesiologia
Обединено кралство:	anaesthetics

— *обща хирургия:*

Белгия:	chirurgie/heelkunde
Дания:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Германия:	Chirurgie

Гърция:	χειρουργική	Италия:	medicina interna
Испания:	cirugía general y del aparato digestivo	Люксембург:	maladies internes
Франция:	chirurgie générale	Нидерландия:	inwendige geneeskunde
Ирландия:	general surgery	Португалия:	medicina interna
Италия:	chirurgia generale	Обединено кралство:	general medicine
Люксембург:	chirurgie générale		
Нидерландия:	heelkunde	— <i>офтальмология:</i>	
Португалия:	cirurgia geral	Белгия:	ophthalmologie/oftalmologie
Обединено кралство:	general surgery	Дания:	oftalmologi eller øjensygdomme
— <i>неврохирургия:</i>		Германия:	Augenheilkunde
Белгия:	neurochirurgie/neurochirurgie	Гърция:	οφθαλμολογία
Дания:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Испания:	oftalmología
Германия:	Neurochirurgie	Франция:	ophthalmologie
Гърция:	νευροχειρουργική	Ирландия:	ophthalmology
Испания:	neurocirugía	Италия:	oculistica
Франция:	neurochirurgie	Люксембург:	ophthalmologie
Ирландия:	neurological surgery	Нидерландия:	oogheelkunde
Италия:	neurochirurgia	Португалия:	oftalmologia
Люксембург:	neurochirurgie	Обединено кралство:	ophthalmology
Нидерландия:	neurochirurgie	— <i>оториноларингология:</i>	
Португалия:	neurocirurgia	Белгия:	oto-rhino-laryngologie/ otorhinolaryngologie
Обединено кралство:	neurological surgery	Дания:	oto-rhino-laryngologi eller øre -næse -halssygdomme
— <i>акушеро-гинекология:</i>		Германия:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
Белгия:	gynécologie-obstétrique/ gynecologie-verloskunde	Гърция:	ωτορινολαρυγγολογία
Дания:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	Испания:	otorrinolaringología
Германия:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	Франция:	oto-rhino-laryngologie
Гърция:	μααιευτική-γυναικολογία	Ирландия:	otolaryngology
Испания:	obstetricia y ginecología	Италия:	otorinolaringoiatria
Франция:	gynécologie-obstétrique	Люксембург:	oto-rhino-laryngologie
Ирландия:	obstetrics and gynaecology	Нидерландия:	keel-, neus- en oorheelkunde
Италия:	ostetricia e ginecologia	Португалия:	otorrinolaringologia
Люксембург:	gynécologie-obstétrique	Обединено кралство:	otolaryngology
Нидерландия:	verloskunde en gynaecologie	— <i>педиатрия:</i>	
Португалия:	ginecologia e obstetrícia	Белгия:	pédiatrie/kindergeneeskunde
Обединено кралство:	obstetrics and gynaecology	Дания:	pædiatri eller børnesygdomme
— <i>вътрешни болести:</i>		Германия:	Kinderheilkunde
Белгия:	médecine interne/inwendige geneeskunde	Гърция:	παιδιατρική
Дания:	intern medicin eller medicinske sygdomme	Испания:	pediatría y sus áreas específicas
Германия:	Innere Medizin	Франция:	pédiatrie
Гърция:	παθολογία	Ирландия:	paediatrics
Испания:	medicina interna	Италия:	pediatria
Франция:	médecine interne	Люксембург:	pédiatrie
Ирландия:	general (internal) medicine	Нидерландия:	kindergeneeskunde
		Португалия:	pediatria
		Обединено кралство:	paediatrics

— *пулмология:*

Белгия:	pneumologie/pneumologie
Дания:	medicinske lungesygdomme
Германия:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Гърция:	φυματιολογία-πνευμονολογία
Испания:	neumología
Франция:	pneumologie
Ирландия:	respiratory medicine
Италия:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Люксембург:	pneumo-phtisiologie
Нидерландия:	longziekten en tuberculose
Португалия:	pneumologia
Обединено кралство:	respiratory medicine

— *урология:*

Белгия:	urologie/urologie
Дания:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Германия:	Urologie
Гърция:	ουρολογία
Испания:	urología
Франция:	chirurgie urologique
Ирландия:	urology
Италия:	urologia
Люксембург:	urologie
Нидерландия:	urologie
Португалия:	urologia
Обединено кралство:	urology

— *ортопедия:*

Белгия:	orthopédie/orthopedie
Дания:	ortopædisk kirurgi
Германия:	Orthopädie
Гърция:	ορθοπαιδική
Испания:	traumatología y cirugía ortopédica
Франция:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Ирландия:	orthopaedic surgery
Италия:	ortopedia e traumatologia
Люксембург:	orthopédie
Нидерландия:	orthopedie
Португалия:	ortopedia
Обединено кралство:	orthopaedic surgery

— *патоанатомия:*

Белгия:	anatomie pathologique/ pathologische anatomie
Дания:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Германия:	Pathologie

Гърция:	παθολογική ανατομική
Испания:	anatomía patológica
Франция:	anatomie et cytologie pathologique
Ирландия:	morbid anatomy and histopathology
Италия:	anatomia patologica
Люксембург:	anatomie pathologique
Нидерландия:	pathologische anatomie
Португалия:	anatomia patológica
Обединено кралство:	morbid anatomy and histopathology

— *неврология:*

Белгия:	neurologie/neurologie
Дания:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Германия:	Neurologie
Гърция:	νευρολογία
Испания:	neurología
Франция:	neurologie
Ирландия:	neurology
Италия:	neurologia
Люксембург:	neurologie
Нидерландия:	neurologie
Португалия:	neurologia
Обединено кралство:	neurology

— *психиатрия:*

Белгия:	psychiatrie/psychiatrie
Дания:	psykiatri
Германия:	Psychiatrie
Гърция:	ψυχιατρική
Испания:	psiquiatría
Франция:	psychiatrie
Ирландия:	psychiatry
Италия:	psichiatria
Люксембург:	psychiatrie
Нидерландия:	psychiatrie
Португалия:	psiquiatria
Обединено кралство:	psychiatry

ГЛАВА III

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ „ЛЕКАР СПЕЦИАЛИСТ“, ОБЩИ ЗА ДВЕ ИЛИ ПОВЕЧЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Член 6

Всяка държава-членка, в която тази материя е уредена със закони, подзаконови и административни разпоредби признава дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация на лекарите-специалисти, изброени в член 7, издадени на гражданите на държавите-членки от другите

държави-членки, съгласно членове 24, 25, 27 и 29, като им придава на своята територия същата сила, както и на издадените от самата нея дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация.

Член 7

1. Посочените в член 6 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, са издадените от компетентните органи или структури, посочени в член 5, параграф 2 и отговарящи за съответната специалност на наименованията, приети в различните държавите-членки и изброени в параграф 2 на настоящия член.

2. Наименованията на съответните специалности, приети в държавите-членки са следните:

— клинична биология:

Белгия:	biologie clinique/klinische biologie
Испания:	análisis clínicos
Франция:	biologie médicale
Италия:	patologia diagnostica di laboratorio
Португалия:	patologia clínica,

— биологична хематология:

Дания:	klinisk blodtypeserologi
Франция:	hématologie
Люксембург:	hématologie biologique
Португалия:	hematologia clínica,

— микробиология-бактериология:

Дания:	klinisk mikrobiologi
Германия:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Гърция:	μικροβιολογία
Испания:	microbiología y parasitología
Ирландия:	microbiology
Италия:	microbiologia
Люксембург:	microbiologie
Нидерландия:	medische microbiologie
Обединено кралство:	medical microbiology,

— биохимия:

Дания:	klinisk kemi
Испания:	bioquímica clínica
Ирландия:	chemical pathology
Люксембург:	chimie biologique
Нидерландия:	klinische chemie
Обединено кралство:	chemical pathology,

— имунология:

Испания:	inmunología
Ирландия:	clinical immunology
Обединено кралство:	immunology,

— пластична хирургия:

Белгия:	chirurgie plastique/plastische heekunde
Дания:	plastikkirurgi
Гърция:	πλαστική χειρουργική
Испания:	cirurgía plástica y reparadora
Франция:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Ирландия:	plastic surgery
Италия:	chirurgia plastica
Люксембург:	chirurgie plastique
Нидерландия:	plastische chirurgie
Португалия:	cirurgia plástica e reconstrutiva
Обединено кралство:	plastic surgery,

— гръдна хирургия:

Белгия:	chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax
Дания:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Гърция:	χειρουργική θώρακος
Испания:	cirurgía torácica
Франция:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Ирландия:	thoracic surgery
Италия:	chirurgia toracica
Люксембург:	chirurgie thoracique
Нидерландия:	cardio-pulmonale chirurgie
Португалия:	cirurgia cárdio-torácica
Обединено кралство:	thoracic surgery,

— детска хирургия:

Гърция:	χειρουργική παιδων
Испания:	cirurgía pediátrica
Франция:	chirurgie infantile
Ирландия:	paediatric surgery
Италия:	chirurgia pediatrica
Люксембург:	chirurgie pédiatrique
Португалия:	cirurgia pediátrica
Обединено кралство:	paediatric surgery,

— съдова хирургия:

Белгия:	chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde
Испания:	angiología y cirugía vascular
Франция:	chirurgie vasculaire
Италия:	chirurgia vascolare
Люксембург:	chirurgie cardio-vasculaire
Португалия:	cirurgia vascular,

— кардиология:

Белгия:	cardiologie/cardiologie
Дания:	cardiologi eller hjerte-og-kredsløbssygdomme

Гърция:	карδιολογία	Франция:	endocrinologie - maladies
Испания:	cardiología	Ирландия:	endocrinology and diabetes mellitus
Франция:	pathologie cardio-vasculaire	Италия:	endocrinologia
Ирландия:	cardiology	Люксембург:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Италия:	cardiologia	Португалия:	endocrinologia-nutricção
Люксембург:	cardiologie et angiologie	Обединено кралство:	endocrinology and diabetes mellitus,
Нидерландия:	cardiologie		
Португалия:	cardiologia		
Обединено кралство:	cardio-vascular disease,		
— <i>гастроентерология:</i>		— <i>физиотерапия:</i>	
Белгия:	gastro-entérologie/ gastro-enterologie	Белгия:	médecine physique/fysische geneeskunde
Дания:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme	Дания: f	fysiurgi og rehabilitering
Гърция:	γαστρεντερολογία	Гърция:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
Испания:	aparato digestivo	Испания:	rehabilitación
Франция:	gastro-entérologie et hépatologie	Франция:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ирландия:	gastro-enterology	Италия:	fisioterapia
Италия:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio	Нидерландия:	revalidatie
Люксембург:	gastro-entérologie	Люксембург:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Нидерландия:	gastro-enterologie	Португалия:	fisiatria,
Португалия:	gastrenterologia		
Обединено кралство:	gastro-enterology,		
— <i>ревматология:</i>		— <i>стоматология:</i>	
Белгия:	rhumatologie/reumatologie	Испания:	estomatología
Дания:	reumatologi	Франция:	stomatologie
Гърция:	ρευματολογία	Италия:	odontostomatologia
Испания:	reumatología	Люксембург:	stomatologie
Франция:	rhumatologie	Португалия:	estomatologia,
Ирландия:	rheumatology		
Италия:	reumatologia		
Люксембург:	rhumatologie		
Нидерландия:	reumatologie		
Португалия:	reumatologia		
Обединено кралство:	rheumatology,		
— <i>обща хематология:</i>		— <i>невропсихиатрия:</i>	
Гърция:	αιματολογία	Белгия:	neuropsychiatrie/neuropsychiatrie
Испания:	hematología hemoterapia	Германия:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Ирландия:	haematology	Гърция:	νευρολογία — ψυχιατρική
Италия:	ematologia	Франция:	neuropsychiatrie
Люксембург:	hématologie	Италия:	neuropsychiatria
Португалия:	imuno-hemoterapia	Люксембург:	neuropsychiatrie
Обединено кралство:	haematology,	Нидерландия:	zenuw - en zielsziekten,
— <i>ендокринология:</i>		— <i>дерматология и венерология:</i>	
Гърция:	ενδοκρiνολογία	Белгия:	dermato-vénérologie/ dermato-venereologie
Испания:	endocrinología y nutrición	Дания:	dermato-venereologie eller hud- og kønssygdomme
		Германия:	Dermatologie und Venerologie
		Гърция:	δερματολογία-αφροδισιολογία
		Испания:	dermatología médico-quirúrgica y venereologia
		Франция:	dermatologie et vénéréologie
		Италия:	dermatologia e venerologia

Люксембург:	dermato-vénérologie	— тропически болести:	
Нидерландия:	dermatologie en venerologie	Дания:	tropemedicin
Португалия:	dermatovenereologia,	Ирландия:	tropical medicine
— дерматология:		Италия:	medicina tropicale
Ирландия:	dermatology	Португалия:	medicina tropical
Обединено кралство:	dermatology,	Обединено кралство:	tropical medicine,
— венерология:		— детска психиатрия:	
Ирландия:	venereology	Дания:	børnepsykiatri
Обединено кралство:	venereology,	Германия:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
— рентгенология и радиология:		Гърция:	παιδοψυχιατρική
Германия:	Radiologie	Франция:	pédo-psychiatrie
Гърция:	ακτινολογία — ραδιολογία	Ирландия:	child and adolescent psychiatry
Испания:	electrorradiología	Италия:	neuropsychiatria infantile
Франция:	électro-radiologie	Люксембург:	psychiatrie infantile
Италия:	radiologia	Португалия:	pedopsiquiatria
Люксембург:	électroradiologie	Обединено кралство:	child and adolescent psychiatry,
Нидерландия:	radiologie	— гериатрия:	
Португалия:	radiologia,	Испания:	geriatria
— рентгенова диагностика:		Ирландия:	geriatrics
Белгия:	radiodiagnostic/röntgendiagnose	Нидерландия:	klinische geriatrie
Дания:	diagnostisk radiologi eller - røntgenundersøgelse	Обединено кралство:	geriatrics,
Германия:	Radiologische Diagnostik	— нефрология:	
Гърция:	ακτινοδιαγνωστική	Дания:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Испания:	radiodiagnóstico	Гърция:	νεφρολογία
Франция:	radiodiagnostic et imagerie médicale	Испания:	nefrología
Ирландия:	diagnostic radiology	Франция:	néphrologie
Люксембург:	radiodiagnostic	Ирландия:	nephrology
Нидерландия:	radiodiagnostiek	Италия:	nefrologia
Португалия:	radiodiagnóstico	Люксембург:	néphrologie
Обединено кралство:	diagnostic radiology,	Португалия:	nefrologia
— радиотерапия:		Обединено кралство:	renal disease,
Белгия:	radio- et radiumthérapie/radio- en radiumtherapie	— инфекциозни болести:	
Дания:	terapeutisk radiologi eller stralebehandling	Ирландия:	communicable diseases
Германия:	Strahlentherapie	Италия:	malattie infettive
Гърция:	ακτινοθεραπευτική	Обединено кралство:	communicable diseases,
Испания:	oncología radioterápica	— „community medicine“ (социална медицина):	
Франция:	oncologie, option radiothérapie	Франция:	santé publique et médecine sociale
Ирландия:	radiotherapy	Ирландия:	community medicine
Люксембург:	radiothérapie	Обединено кралство:	community medicine,
Нидерландия:	radiotherapie	— фармация:	
Португалия:	radioterapia	Германия:	Pharmakologie
Обединено кралство:	radiotherapy,	Испания:	farmacología clínica

Ирландия:	clinical pharmacology and therapeutics
Обединено кралство:	clinical pharmacology and therapeutics,
— <i>трудова медицина:</i>	
Дания:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
Германия:	Arbeitsmedizin
Гърция:	ιατρική της εργασίας
Франция:	médecine du travail
Ирландия:	medicina del lavoro
Италия:	occupational medicine
Нидерландия:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Португалия:	medicina do trabalho
Обединено кралство:	occupational medicine,
— <i>алергология:</i>	
Гърция:	αλλεργιολογία
Испания:	alergologia
Италия:	allergologia ed immunologia clinica
Нидерландия:	allergologie
Португалия:	imunoalergologia,
— <i>коремна хирургия:</i>	
Белгия:	chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen
Дания:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Испания:	cirugía del aparato digestivo
Франция:	chirurgie viscérale
Италия:	chirurgia dell'apparato digerente,
— <i>ядрена медицина:</i>	
Белгия:	médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde
Германия:	Nuklearmedizin
Гърция:	πυρηνική ιατρική
Испания:	medicina nuclear
Франция:	médecine nucléaire
Италия:	medicina nucleare
Нидерландия:	nucleaire geneeskunde
Португалия:	medicina nuclear
Обединено кралство:	nuclear medicine,
— <i>лицево-челюстна хирургия (основно обучение на лекари):</i>	
Испания:	cirugía oral y maxilofacial
Франция:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Италия:	chirurgia maxillo-facciale,
— <i>хирургична стоматология и лицево-челюстна хирургия (основно обучение на лекари и стоматолози):</i>	
Белгия:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie

Германия:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ирландия:	oral and maxillo-facial surgery
Обединено кралство:	oral and maxillo-facial surgery.

Член 8

1. Всяка приемаща държава-членка може да изиска от гражданите на държавите-членки, които желаят да получат диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация „лекар специалист“, които не са посочени в членове 4 и 6 или които, макар и посочени в член 6, не се издават в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която идват тези лица, да изпълнят образователните изисквания, които законовите, подзаконовите и административните разпоредби в приемащата държава-членка предвиждат в тази област.

2. Приемащата държава-членка все пак признава, изцяло или отчасти, периодите на обучение на посочените в параграф 1 граждани, за които компетентните органи на държавата-членка по произход или на държавата-членка, от която тези лица идват, са издали диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, ако тези периоди съответстват на изискванията, за съответното специализирано обучение, в приемащата държава-членка.

3. Компетентните органи или организации на приемащата държава-членка, след като проверят съдържанието и периода на специализираното обучение, завършено от заинтересованото лице, въз основа на представените им дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, уведомяват това лице за периода на необходимото допълнително обучение, както и за областите, които то обхваща.

ГЛАВА IV

ПРИДОБИТИ ПРАВА

Член 9

1. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, всяка държава-членка приема като достатъчно доказателство, по отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация не отговарят на всички минимални образователни изисквания, предвидени в член 23, дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар“, издадени от тези държави-членки и отнасящи се до обучение, започнало преди:

- 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,
- 1 януари 1981 г. за Гърция,
- 20 декември 1976 г. за останалите държави-членки,

придружени от атестация, че тези граждани действително и законно са извършвали съответните дейности в продължение на поне три последователни години през петте години, предхождащи издаването на атестацията.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 4, всяка държава-членка приема като достатъчно доказателство, по отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация не отговарят на всички минимални образователни изисквания, предвидени в членове 24—27, дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“, издадени от тези държави-членки и отнасящи се до обучение, започнало преди:

- 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,
- 1 януари 1981 г. за Гърция,
- 20 декември 1976 г. за останалите държави-членки.

По отношение на тези дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“, приемащата държава-членка може да изиска те да бъдат придружени от удостоверение, издадено от компетентните органи или организации на държавата-членка по произхода или на държавата-членка, от която идва лицето, в уверение на това, че то е упражнявало в качеството си на лекар специалист съответната дейност за срок два пъти по-голям от разликата между периода на специализираното обучение в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която идва лицето и минималния период на обучение, цитиран в дял III, ако тези периоди не съответстват на минималните периоди на обучение, посочени в членове 26 и 27.

Ако, обаче, в приемащата държава-членка се изисква, преди посочените в първата алинея дати, минимален период на обучение, по-кратък от този, посочен в членове 26 и 27, разликата, цитирана във втората алинея, може да се определи само в зависимост от минималния период на обучение, предвиден в тази държава.

3. По отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар“ са издадени за образование, придобито на територията на бившата Германска демократична република, и които не отговарят на всички минимални изисквания за обучение, предвидени в член 23, държавите-членки, с изключение на Германия, признават като достатъчно доказателство споменатите дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация:

- ако се отнасят за обучение, започнало преди обединяването на Германия,
- ако дават право за упражняване на лекарски дейности на цялата територия на Германия, при същите условия, както и удостоверенията за професионална квалификация, издадени от германските компетентни органи и посочени в член 3, буква в), точки 1 и 2, и
- ако са придружени от атестация, издадена от германските компетентни органи, в уверение на това, че тези граждани действително и законно са упражнявали съответните дейности в Германия в продължение на не по-малко от три последователни години през петте години, предхождащи издаването на атестацията.

4. По отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“ се отнасят до

образование, придобито на територията на бившата Германска демократична република, и които не отговарят на минималните изисквания за обучение, предвидени в членове 24—27, държавите-членки, с изключение на Германия, признават като достатъчно доказателство споменатите дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация:

- ако се отнасят до обучение, започнало преди 3 април 1992 г. и
- ако позволяват упражняването, в качеството на специалист, на съответната дейност на цялата територия на Германия, при същите условия, както и удостоверенията за професионална квалификацията, издадени от германските компетентни органи и посочени в членове 5 и 7.

Те могат, обаче, да изискат заедно с тези дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация да бъде представено и удостоверение, издадено от германските компетентни органи или организации, в уверение на това, че лицето е упражнявало, в качество си на специалист, съответната дейност за срок два пъти по-голям от разликата между периода на специализираното обучение, придобито в Германия и минималния период на обучение, цитиран в дял III, ако те не съответстват на минималните периоди на обучение, посочени в членове 26 и 27.

5. Всяка държава-членка приема като достатъчно доказателство, по отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар“ или „лекар специалист“ не отговарят на наименованията, посочени за тази държава-членка в членове 3, 5 или 7, дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, издадени от тези държави-членки, придружени от свидетелство, издадено от компетентните органи или организации. Свидетелството удостоверява, че тези дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар“ или „лекар специалист“ се отнасят до обучение, съответстващо на разпоредбите на дял III, посочени, в зависимост от случаите в членове 2, 4 или 6, и че са приравнени от държавата-членка, която ги е издала, към тези, чиито наименования са посочени, в зависимост от случаите, в членове 3, 5 или 7.

6. Държавите-членки, които са отменили законите, подзаконовите и административните разпоредби относно издаването на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация по невропсихиатрия, по рентгенология и радиология, по гръдна хирургия, по съдова хирургия, по гастроентерологична хирургия, по биологична хематология, по физиотерапия или по тропически болести, и които са взели необходимите мерки по отношение на придобити права в полза на техните собствени граждани, признават на гражданите на другите държави-членки правото да се ползват от същите мерки, стига техните дипломи, свидетелства или други удостоверения за професионална квалификация по невропсихиатрия, по рентгенология и радиология, по гръдна хирургия, по съдова хирургия, по гастроентерологична хирургия, по био-хематология, по физиотерапия или по тропически болести да отговарят на съответните изисквания, посочени или в параграф 2 от настоящия член или в членове 24, 25 и 27, и доколкото тези дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация са били издадени преди датата, на която приемащата

държава-членка е прекратила издаването на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация по съответната специалност.

7. Датите, на които съответните държави-членки са отменили законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно посочените в параграф 6 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, са посочени в приложение II.

ГЛАВА V

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННАТА СТЕПЕН

Член 10

1. Без да се засяга член 19, приемащите държави-членки следят за това да бъде признато правото на гражданите на държавите-членки, отговарящи на условията, предвидени в членове 2, 4, 6 и 9 да използват придобитата от тях образователно-квалификационна степен и евентуално нейната съкратена форма, възприета в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която те идват, на езика на тази държава. Приемащите държави-членки могат да поставят като условие тази образователно-квалификационна степен да бъде последвана от името и мястото на учебното заведение или комисията, които са издали официален документ за нея.

2. Когато образователно-квалификационната степен на държавата-членка по произхода или на държавата-членка, от която идва лицето може да бъде сбъркана в приемащата държава-членка със степен, за която се изисква в тази държава допълнително образование, което лицето не е придобило, то тази приемаща държава-членка може да постави като условие лицето да използва образователно-квалификационната степен, придобита в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която то идва в подходяща форма, посочена от тази приемаща държава-членка.

ГЛАВА VI

РАЗПОРЕДБИ ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНОТО УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И НА СВОБОДНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ОТ ЛЕКАРИТЕ

A. Специални разпоредби за правото на установяване

Член 11

1. Приемаща държава-членка, която изисква от своите граждани, за първоначален достъп до една от лекарските дейности, доказателство за морал или за почитеност, приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на другите държави-членки атестация, издадена от компетентния орган в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която те идват, в уверение на това, че са изпълнени изискванията за морал или за почитеност относно достъпа до съответната дейност, в тази държава-членка.

2. Когато държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето не изисква доказателство за морал или за почитеност за първоначален достъп до съответната дейност, то приемащата държава-членка може да изиска от гражданите на държавата-членка по произхода или на държавата-членка, от която те идват, свидетелство за съдимост или, при липса на такова, равностоен документ, издаден от компетентния орган в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която идват лицата.

3. Приемащата държава-членка може, ако са й известни сериозни и конкретни факти, настъпили, преди установяването на заинтересованото лице в тази държава, извън нейната територия, но на която биха могли да имат последствия при достъпа до съответната дейност, да уведоми за това държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва лицето.

Държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето проверява достоверността на фактите. Нейните органи взимат сами решение за естеството и обхвата на разследванията, които следва да бъдат предприети и информират приемащата държава-членка за произтичащите от това последствия по отношение на издадените от тях атестации или документи.

4. Държавите-членки гарантират тайната на предадената информация.

Член 12

1. Когато в приемаща държава-членка са в сила закони, подзаконови и административни разпоредби относно изискванията за морал или за почитеност, включително и разпоредби, предвиждащи дисциплинарни наказания при груба професионална грешка или присъда за правонарушение, свързани с упражняването на някоя от лекарските дейности, то държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето предава на приемащата държава-членка необходимата информация, свързана с мерките или наказанията от професионален или административен характер, наложени на заинтересованото лице, както и за наказателните санкции относно упражняването на професията в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която идва лицето.

2. Приемащата държава-членка може, ако са й известни сериозни и конкретни факти, настъпили, преди установяването на заинтересованото лице в тази държава, извън нейната територия, но на която биха могли да имат последствия при упражняването на съответната дейност, да уведоми за това държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето.

Държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето проверява достоверността на фактите. Нейните органи взимат сами решение за естеството и обхвата на разследванията, които следва да бъдат предприети и информират приемащата държава-членка за произтичащите от това последствия по отношение на информацията, която са предали по силата на параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират тайната на предадената информация.

Член 13

Когато приемащата държава-членка изисква от своите граждани, за достъп до някоя от лекарските дейности или за нейното упражняване, документ за физическото или психическото им здравословно състояние, то тази държава приема като достатъчно в това отношение представянето на документа, изискван в държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която идва лицето.

Когато държавата-членка по произхода или държавата-членка, от която идва лицето, не изисква такъв документ за достъп до съответната дейност или за нейното упражняване, то приемащата държава-членка приема от гражданите на държавата-членка по произхода или на държавата-членка, от която те идват атестация, издадена от компетентния орган в тази държава, съответстваща на атестациите, издавани в приемащата държава-членка.

Член 14

Предвидените в членове 11, 12 и 13 документи не могат да бъдат представяни по-късно от три месеца от датата на издаването им.

Член 15

1. Процедурата за допускане на лицето до една от лекарските дейности, съгласно членове 11, 12 и 13 трябва да приключи в най-кратки срокове и не по-късно от три месеца след представяне на всички необходими документи от страна на заинтересованото лице, без да се променят сроковете, произтичащи от евентуално обжалване след приключването на тази процедура.

2. В случаите, посочени в член 11, параграф 3 и член 12, параграф 2, молбата за преразглеждане прекъсва посоченият в параграф 1 срок.

Консултираната държава-членка трябва да изпрати своя отговор в тримесечен срок.

Приемащата държава-членка дава ход на цитираната в параграф 1 процедура веднага след получаване на отговора или след изтичане на срока.

Член 16

Когато приемаща държава-членка изисква от своите граждани да полагат клетва или да правят тържествена декларация за достъп до някоя от лекарските дейности, или за нейното упражняване и в случаите когато формулировката на тази клетва или на тази декларация не може да бъде използвана от гражданите на другите държави-членки, то приемащата държава-членка следи за това на заинтересованите лица, да бъде предложена подходяща и равностойна формулировка.

Б. Специални разпоредби за предоставянето на услуги

Член 17

1. Когато държава-членка изисква от своите граждани за достъп до някоя от лекарските дейности или за нейното упражняване, разрешително, регистриране или членство в професионална организация или институция, то тази държава-членка освобождава от това изискване гражданите на държавите-членки в случаите на предоставяне на услуги.

Заинтересованото лице упражнява предоставянето на услуги при същите права и задължения, както и гражданите на приемащата държава-членка; в частност за него са приложими дисциплинарните разпоредби от професионален или административен характер, които се прилагат в тази държава-членка.

За тази цел и като допълнение към заявлението за предоставяне на услуги, цитирано в параграф 2, държавите-членки могат, с оглед прилагането на действащите на територията им дисциплинарни разпоредби, да предвидят или временна регистрация, влизаща автоматично в сила, или проформа членство в професионална организация или институция, или вписване в регистър, при условие че това по никакъв начин няма да забави, нито да затрудни предоставянето на услугите и няма да доведе до допълнителни разходи за този, който предоставя услугите.

Когато приемащата държава-членка предприема мярка в приложение на втората алинея или са й известни факти, противоречащи на тези разпоредби, тя незабавно уведомява за това държавата-членка, в която се е установило лицето.

2. Приемащата държава-членка може да постави като условие лицето да заяви предварително на компетентните органи предоставянето на услуги от негова страна, в случай че предоставянето на тези услуги налага временното му пребиваване на нейна територия.

При спешни обстоятелства, това заявление може да бъде направено в най-кратък срок след предоставянето на услугите.

3. По силата на параграфи 1 и 2, приемащата държава-членка може да изиска от лицето един или повече документи, съдържащи следната информация:

- заявлението, цитирано в параграф 2,
- атестация, че лицето законно упражнява съответните дейности в държавата-членка, в която се е установило,
- атестация, че лицето притежава, посочените в настоящата директива дипломи, свидетелства или други официални документи за професионална квалификация, изисквани за предоставянето на съответните услуги.

4. От издаването на документа или на документите, предвидени в параграф 3 не може да са изтекли повече от дванадесет месеца към датата на представянето им.

5. Когато държава-членка лишава изцяло или отчасти, временно или окончателно, нейн гражданин или гражданин на друга държава-членка, установен на нейната територия, от правото да упражнява някоя от дейностите, то тя прави необходимото за временното или окончателно, в зависимост от случая, отнемане на атестацията, посочена в параграф 3, второ тире.

Член 18

Когато в приемаша държава-членка, за уреждане на плащанията с осигурителен орган, вследствие на дейности, извършени в полза на осигурени лица, се изисква регистриране в публичноправен социалноосигурителен орган, то тази държава-членка, в случай на предоставяне на услуги, налагащи командироване на друго място на лицето, което предоставя услугите, освобождава от това изискване гражданите на държавите-членки, установени в друга държава-членка.

Въпреки това, лицето, предоставящо услугите, уведомява този орган предварително или при спешни обстоятелства след това за предоставянето на услугите.

В. Общи разпоредби за правото на установяване и за свободното предоставяне на услуги

Член 19

Когато в приемаша държава-членка използването на професионалната квалификация, отнасяща се до някоя от лекарските дейности е нормативно уредено, гражданите на другите държави-членки, които отговарят на изискванията, предвидени в член 2 и член 9, параграфи 1, 3 и 5, използват професионалната квалификация, възприета в приемашата държава-членка и отговаряща в тази държава на тези образователни изисквания, като си служат със съкратената ѝ форма.

Първата алинея се прилага също така и за използването на професионалната квалификация „лекар специалист“ от лицата, които отговарят на условията, предвидени съответно в членове 4 и 6 и в член 9, параграфи 2, 4, 5 и 6.

ДЯЛ III

КООРДИНИРАНЕ НА ЗАКОНОВИТЕ, ПОДЗАКОНОВИТЕ И АДМИНИСТРАТИВНИТЕ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЛЕКАРСКИТЕ ДЕЙНОСТИ

Член 23

1. Държавите-членки изискват, за достъп до лекарските дейности и за тяхното упражняване, посочените в член 3 дипломи, удостоверения или други официални документи за професионална квалификация „лекар“, гарантиращи, че заинтересованото лице е придобило по време на пълния курс на обучението си:

Член 20

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, позволяващи на заинтересованите лица да бъдат информирани за разпоредбите на здравното и на социалното законодателство, както и, ако е необходимо, за изискванията на професионалната етика в приемашата държава-членка.

За тази цел те могат да създадат информационни служби, към които заинтересованите лица да се обръщат за необходимата им информация. В случай на установяване приемашите държави-членки могат да задължат заинтересованите лица да установят контакт с тези служби.

2. Държавите-членки могат да създават посочените в параграф 1 служби към компетентните органи и организации, които те определят.

3. Държавите-членки правят необходимото, заинтересованите лица да придобият, при нужда, в техен интерес и в интерес на техните пациенти, необходимите езикови познания за упражняване на професията им в приемашата държава-членка.

Член 21

Държавите-членки, които изискват от своите собствени граждани подготвителен стаж, преди да сключат договор със здравноосигурителна каса, могат да наложат същото изискване и по отношение на гражданите на другите държави-членки за срок от пет години, считано от 20 юни 1975 г. Продължителността на този стаж не може, все пак, да бъде повече от шест месеца.

Член 22

В случай на основателни съмнения, приемашата държава-членка може да изиска от компетентните органи на друга държава-членка, потвърждение на достоверността на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, издадени в тази друга държава-членка и посочени в глави I—IV на дял II, както и потвърждение на факта, че заинтересованото лице отговаря на всички образователно-квалификационни изисквания, предвидени в дял III.

а) необходимите знания в областта на науките, на които се основава медицината, както и доброто познаване на научните методи, и по-специално на принципите за измерване на биологичните функции, за оценяване на научно установените факти и за анализ на данните;

б) необходимите знания за устройството на човешкото тяло, физиологията и поведението на здравите и болни лица, както и за връзката между здравословното състояние на човека и природната и обществената среда;

- в) необходимите знания за клиничните дисциплини и методи, които дават ясна картина за психическите и физически болести, за медицината в нейните превантивни, диагностични и терапевтични аспекти, както и за репродуктивните функции на човека;
- г) необходимата клинична практика, проведена в болнично заведение при подходящо наблюдение.

2. Пълният курс на това обучение по медицина е с обща продължителност от най-малко шест години или 5500 часа теоретична и практическа подготовка, проведена в университет или под контрола на университет.

3. Приемът за това обучение предполага притежаване на диплома или свидетелство, което дава достъп, по отношение на това обучение, до университетите на дадена държава-членка.

4. По отношение на лицата, започнали следването си преди 1 януари 1972 г., посоченото в параграф 2 обучение може да включва шестмесечно университетско практическо обучение при редовна форма на обучение, под контрола на компетентните органи.

5. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да разрешат на тяхна територия, съгласно тяхното законодателството, достъпа до лекарските дейности и упражняването им на лица, притежаващи дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, които не са придобити в държава-членка.

Член 24

1. Държавите-членки следят за това, обучението за придобиване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация „лекар специалист“ да отговаря най-малко на следните условия:

- а) да предполага успешно завършен шестгодишен курс на теоретично и практическо обучение в рамките на цикъла на обучение, посочен в член 23; колкото до обучението за придобиване на диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация по хирургична стоматология и лицево-челюстна хирургия (основно обучение за лекар и за стоматолог), то то предполага освен това и успешно завършен курс на обучение за стоматолог, цитиран в член 1 от Директива 78/687/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. за координиране на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно дейностите на стоматолозите ⁽¹⁾;
- б) да включва теоретично и практическо обучение;
- в) да е извършено при редовна форма на обучение и под контрола на компетентните органи или организации, съобразно точка 1 от приложение I;

- г) да е извършено в университетски център, в университетска болница или, при необходимост, в здравно заведение, акредитирано за тази цел от компетентните органи и организации;
- д) да включва личното участие на лекаря, кандидатстващ за специалност в дейността и отговорностите на съответните звена.

2. Държавите-членки изискват, за издаването на диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация „лекар специалист“, лицето да притежава някоя от дипломите, удостоверенията или официалните документи за професионална квалификация, посочени в член 23; колкото до издаването на диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация по хирургична стоматология и лицево-челюстна хирургия (основно обучение за лекар и за стоматолог), то за него се изисква освен това, кандидатът да притежава една от дипломите, удостоверенията или другите официални документи за професионална квалификация „стоматолог“, посочени в член 1 от Директива 78/687/ЕИО.

Член 25

1. Без да се засяга принципът на редовната форма на обучение, изложен в член 24, параграф 1, буква в) и докато Съветът приеме решенията в съответствие с параграф 3, държавите-членки могат да разрешат специализираното обучение да се извършва при задочна форма на обучение при посочени от компетентните национални органи условия, когато по основателни лични причини обучението не може да се проведе при редовна форма.

2. Обучението при задочна форма трябва да се проведе в съответствие с точка 2 от приложение I и да бъде със същото качество както и обучението, провеждано при редовна форма. Това качество не може да бъде подлагано на съмнение нито поради задочната форма на обучение, нито поради упражняването на платена частна професионална практика.

Общата продължителност на специалното обучение не може да бъде съкратена поради задочната форма на обучение.

3. Съветът взема решение, не по-късно от 25 януари 1989 г., дали разпоредбите на параграфи 1 и 2 трябва да бъдат запазени или изменени и допълнени, след преразглеждане на положението и по предложение на Комисията, с оглед на това, че възможността за задочна форма на обучение би трябвало да съществува при определени обстоятелства, които следва да се разглеждат за всяка специалност поотделно.

Обученията при задочна форма за лекар специалист, започнали преди 1 януари 1983 г. могат да бъдат завършени, съгласно разпоредбите, които са били в сила преди тази дата.

Член 26

Държавите-членки следят за това минималният срок на обучение за придобиване на изброените по-долу специалности да не бъде по-кратък от посочения:

⁽¹⁾ ОВ L 233, 24.8.1978 г., стр. 10.

Първа група (пет години):

- обща хирургия
- неврохирургия
- вътрешни болести
- урология
- ортопедия;

Втора група (четири години):

- акушеро-гинекология
- педиатрия
- белодробни болести
- патология
- неврология
- психиатрия;

Трета група (три години):

- анестезия и реанимация
- офталмология
- оториноларингология.

Член 27

Държавите-членки, в които действат закони, подзаконови и административни разпоредби, уреждащи тази материя, следят за това минималният срок на обучение за придобиване на изброените по-долу специалности да не бъде по-кратък от посочения:

Първа група (пет години):

- пластична хирургия
- гръдна хирургия
- съдова хирургия
- невропсихиатрия
- детска хирургия
- гастроентерологична хирургия
- лицево-челюстна хирургия (основно обучение за лекар);

Втора група (четири години):

- кардиология
- гастроентерология
- ревматология
- клинична биология
- рентгенология и радиология
- рентгенова диагностика
- радиотерапия
- тропически болести
- фармакология
- детска психиатрия
- бактериологична микробиология
- трудова медицина
- биохимия
- имунология
- дерматология
- венерология
- гериатрия
- бъбречни болести

— инфекциозни болести

— „community medicine“ (социална медицина)

— биологична хематология

— нуклеарна медицина

— хирургична стоматология и лицево-челюстна хирургия (основно обучение на лекари и стоматолози);

Трета група (три години):

— обща хематология

— ендокринология

— физиотерапия

— стоматология

— дерматология и венерология

— алергология.

Член 28

На временно основание и чрез дерогация от член 24, параграф 1, буква в) и от член 25, държавите-членки, чиито закони, подзаконови и административни разпоредби са предвидили задочна форма на специализирано обучение към 20 юни 1975 г. могат да запазят прилагането на тези разпоредби за кандидатите, които са започнали обучението си по специалност не по-късно от 31 декември 1983 г.

Всяка приемаща държава-членка има правото да изисква от лицата, за които се отнася първи параграф, да представят, заедно с дипломата, удостоверението или друг официален документ за професионална квалификация и уверение, удостоверяващо, че са извършвали действително и законно, в качество си на лекар специалист съответната дейност в продължение на не по-малко от три последователни години през последните пет години, предхождащи издаването на атестацията.

Член 29

На временно основание и чрез дерогация от по член 24, параграф 2:

а) по отношение на Люксембург и единствено за издадените от Люксембург дипломи, посочени в закона от 1939 г. за обединяване на академичните и университетски степени, за издаване на свидетелство за „лекар специалист“ се изисква само притежаване на диплома за доктор по медицина, хирургия и акушерство, издадена от държавната изпитна комисия на Люксембург;

б) по отношение на Дания и единствено за легитимните дипломи за лекар, издадени от медицинския факултет на датски университет, съгласно постановление на министъра на вътрешните работи от 14 май 1970 г., за издаването на официален документ за професионална квалификация „лекар специалист“ се изисква единствено притежаването на тези дипломи.

Дипломите, посочени в букви а) и б) могат да бъдат издадени на студенти, започнали обучението си преди 20 декември 1976 г.

ДЯЛ IV

СПЕЦИАЛИЗИРАНО ОБУЧЕНИЕ ПО ОБЩА МЕДИЦИНА

Член 30

Всяка държава-членка, която предоставя на своята територия пълния цикъл на обучение, цитиран в член 23, въвежда специализирано обучение за придобиване на специалност по обща медицина, отговарящо най-малко на условията, предвидени в членове 31 и 32, така че първите дипломи, удостоверения и други официални документи за това обучение да бъдат издадени не по-късно от 1 януари 1990 г.

Член 31

1. Специализираното обучение по обща медицина, посочено в член 30 трябва да отговаря най-малко на следните условия:

- а) за достъп до него се изисква успешно завършен курс на обучение с продължителност най-малко шест години в рамките на цикъла на обучение, посочен в член 23;
- б) да е за срок от поне две години при редовна форма на обучение и да се извършва под контрола на компетентните органи или организации;
- в) да бъде повече с практическа, отколкото с теоретична насоченост; практическото обучение да се провежда от една страна, в продължение на не по-малко от шест месеца в акредитирано болнично заведение, разполагащо с подходящи апаратури и звена, а от друга, в продължение на не по-малко от шест месеца в рамките на акредитирана практика по обща медицина или в акредитиран център за първична лекарска помощ; да се провежда в сътрудничество с други здравни заведения или структури в областта на общата медицина; при все това, без да се засягат минималните периоди, посочени по-горе, практическото обучение може да се проведе за максимален срок от шест месеца в други акредитирани здравни заведения или структури в областта на общата медицина;
- г) да включва личното участие на обучаващият се в професионалната дейност и в отговорностите на лицата, с които работи.

2. Държавите-членки имат възможност да отложат прилагането на разпоредбите на параграф 1, буква в), отнасящи се до минималните периоди на обучение най-късно до 1 януари 1995 г.

3. Държавите-членки поставят като условие за издаване на дипломи, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация по обща медицина притежаване на една

от дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, посочени в член 3.

Член 32

Ако към 22 септември 1986 г. държава-членка е осигурявала обучение по обща медицина чрез практически стаж по обща медицина, придобит от лекаря в собствения му кабинет, под ръководството на акредитиран ръководител на стажа, то тя може, с експериментална цел, да запази това обучение, при условие че:

- то спазва разпоредбите на член 31, параграф 1, букви а) и б), както и на параграф 3,
- неговата продължителност е равна на удвоената разлика между предвидената в член 31, параграф 1, буква б) продължителност и сборът от периодите, посочени в третото тире от настоящия член,
- включва поне един период на практически стаж в акредитирано болнично заведение, разполагащо с подходящи апаратури и звена, както и един период на практически стаж в рамките на акредитирана практика по обща медицина или в акредитиран център за първична лекарска помощ; след 1 януари 1995 г., всеки един от тези периоди на практически стаж ще бъде с продължителност от най-малко шест месеца.

Член 33

На основание придобития опит и с оглед развитието на обучението в областта на общата медицина, Комисията внася в Съвета, не по-късно от 1 януари 1996 г., доклад за прилагането на членове 31 и 32 и прави подходящи предложения за продължаване хармонизирането на обучението на лекарите специалисти по обща медицина.

Съветът се произнася по тези предложения, съгласно установените в Договора процедури, преди 1 януари 1997 г.

Член 34

1. Без да се засяга принципът на обучението при редовна форма, изложен в член 31, параграф 1, буква б), държавите-членки могат да разрешат и специализирано обучение по обща медицина при задочна форма, успоредно с редовната форма на обучение, ако са изпълнени следните специални условия:

- общата продължителност на обучението не може да бъде съкратена, поради факта, че се извършва при задочна форма на обучение,
- седмичната продължителност на обучението не може да бъде по-кратка от 60 % от седмичната продължителност при редовната форма на обучение,
- обучението при задочна форма трябва да включва известен брой от периодите на обучение при редовна форма, по отношение както на тази част от обучението, която се провежда в

болнична среда, така и на частта, която се провежда в рамките на акредитирана практика по обща медицина или на акредитиран център за първични лекарски грижи. Тези периоди на обучение при редовна форма трябва да са с необходимия брой и продължителност, осигуряващи адекватна подготовка за действителното упражняване на общата медицина.

2. Качеството на обучението при задочна форма трябва да съответства на качеството на обучението при редовна форма. Успешното му завършване се удостоверява с диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, посочени в член 30.

Член 35

1. Независимо от приетите от тях разпоредби за придобити права, държавите-членки могат да издадат диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, посочени в член 30, на лекар, който не е завършил предвиденото в членове 31 и 32 обучение, но е завършил друго допълнително обучение, за което притежава диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, издадено от компетентните органи на държава-членка; те могат да издадат обаче такава диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация само, ако този официален документ се отнася до знания, чието качество съответства на обучението, цитирано в членове 31 и 32.

2. В приетите от тях разпоредби съгласно параграф 1, държавите-членки определят, в частност, доколко допълнителното обучение, завършено от студента, както и неговият професионален опит могат да бъдат взети предвид като заместващи предвиденото в членове 31 и 32 обучение.

Държавите-членки могат да издадат, посочената в член 30, диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, само ако студентът има поне шестмесечен практически стаж по обща медицина, придобит в рамките на посочените в член 31, параграф 1, буква в) практика по обща медицина или център за първична лекарска помощ.

Член 36

1. След 1 януари 1995 г., всяка държава-членка изисква, при условие че са спазени разпоредбите за придобити права за упражняване на лекарските дейности, в качеството на специалист по обща медицина в рамките на нейната национална система за социално осигуряване, притежаването на диплома, удостоверение или друг официален документ за професионална квалификация, посочени в член 30.

Въпреки това, държавите-членки могат да освободят от това условие лицата, които в момента следват курс за специализирано обучение по обща медицина.

2. Всяка държава-членка определя придобитите права. Въпреки това, тя трябва да счита като придобито правото за упражняване на лекарските дейности в качеството на специалист по обща медицина в рамките на нейната национална система за социално осигуряване, без притежаване на посочените в член 30 дипломи,

удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, на всички лекари с придобито такова право към 31 декември 1994 г., по силата на член 1 до 20, и които са установени към тази дата на нейната територия, ползвайки се от разпоредбите на член 2 или на член 9, параграф 1.

3. Всяка държава-членка може да прилага параграф 1 преди 1 януари 1995 г., при условие че всеки лекар, завършил в друга държава-членка, посоченото в член 23 обучение може да се установи на нейната територия преди 31 декември 1994 г. и да упражнява дейността си на тази територия, в рамките на нейната национална система за социално осигуряване, като се позовава на разпоредбите на член 2 или на член 9, параграф 1.

4. Компетентните органи на всяка държава-членка издават, при поискване, свидетелство, удостоверяващо правото да се упражняват лекарски дейности в качеството на специалист по обща медицина, в рамките на тяхната национална система за социално осигуряване, без посочените в член 30 дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация на лекарите с придобити права по силата на параграф 2.

5. Параграф 1 не засяга възможността на държавите-членки да разрешат на тяхна територия, съобразно тяхната нормативна уредба, упражняването на лекарски дейности в качеството на специалист по обща медицина, в рамките на система за социално осигуряване, на лицата, които не притежават дипломи, удостоверения или други официални документи за професионална квалификация „лекар“ и за специализирано обучение по обща медицина, които се придобиват, както едното, така и другото, в дадена държава-членка, но които притежават дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация по тези обучения или за едно от тях, придобити в трета страна.

Член 37

1. Всяка държава-членка признава, за упражняване на лекарските дейности в качество на специалист по обща медицина, в рамките на нейната национална система за социално осигуряване, дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, посочени в член 30 и издадени на гражданите на държави-членки от другите държави-членки, съгласно членове 31, 32, 34 и 35.

2. Всяка държава-членка признава свидетелствата, посочени в член 36, параграф 4, издадени на гражданите на държави-членки от другите държави-членки, като им придават на своята територия същата сила, както и на издадените от самата нея дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, и които позволяват упражняването на лекарски дейности в качеството на специалист по обща медицина, в рамките на системата за социално осигуряване на тази държава.

Член 38

Гражданите на държава-членка, на които дадена държава-членка е издала дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация, посочени в член 30 или в член 36, параграф 4 имат правото, да използват в приемашата

държава-членка професионалната квалификация, която съществува в тази държава, както и съкратената ѝ форма.

Член 39

1. Без да се засягат разпоредбите на член 38, приемащите държави-членки следят за това да се признае правото на лицата, посочени в член 37, да използват законната си образователно-квалификационна степен и евентуално съкратената ѝ форма в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която те идват, на езика на тази държава. Приемащите държави-членки могат да поставят като условие тази образователно-квалификационна степен да бъде последвана от името и мястото на учебното заведение или на Комисията, която е издала документа за нея.

2. Когато образователно-квалификационната степен на държавата-членка по произход или на държавата-членка, от която идва лицето, може да бъде събъркана в приемащата държава-членка със степен, за която се изисква, в тази държава, допълнително обучение, което лицето не е придобило, то тази приемаща държава-членка може да постави като условие лицето да използва образователно-квалификационната степен, придобита в

държавата-членка по произхода или в държавата-членка, от която то идва в подходяща форма, посочена от тази приемаща държава-членка.

Член 40

На основание придобития опит и с оглед развитието на обученията в областта на общата медицина, Комисията внася в Съвета, не по-късно от 1 януари 1997 г., доклад за прилагането на разпоредбите на настоящия раздел и, при необходимост, прави уместни предложения с оглед осигуряването на подходящо обучение на всеки специалист по обща медицина, което да отговаря на специфичните изисквания за упражняване на общата медицина. Съветът се произнася по тези предложения, съгласно установените в Договора процедури.

Член 41

След като Комисията е била уведомена от държава-членка за датата на влизане в сила на взетите от тази държава мерки в съответствие с член 30, тя съобщава за това в подходяща форма в *Официален вестник на Европейските общности*, като посочва приетите от тази държава наименования на дипломите, удостоверенията и другите официални документи за образователно-квалификационна степен и, при необходимост, на професионалните квалификации.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 42

Държавите-членки определят органите и организациите, акредитирани за издаване или за приемане на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, както и посочените в настоящата директива документи или информация, и незабавно уведомяват за това другите държави-членки и Комисията.

Член 43

В случай, че при прилагането на настоящата директива възникнат значителни затруднения в някои области, за някоя държава-членка, Комисията разглежда тези затруднения в сътрудничество с тази държава и взема предвид становището на Комитета на висшите служители от здравеопазването, създаден с Решение 75/365/ЕИО ⁽¹⁾.

При необходимост, Комисията внася в Съвета подходящи предложения.

Член 44

Директивите, посочени в приложение III, част А са отменени, без да се засягат задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране, посочени в приложение III, част В.

Позоваванията на отменените директиви се приемат като позоваване на настоящата директива и следва да се четат според таблицата за съответствие, включена в приложение IV.

Член 45

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 5 април 1993 година.

За Съвета
Председател
J. TRØJBORG

⁽¹⁾ ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 19.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Характеристики на редовната форма на обучение и на задочната форма на обучение на лекарите специалисти, посочени в член 24, параграф 1, буква в) и в член 25**1. Редовна форма на обучение на лекарите специалисти**

Това обучение се провежда на специализирани работни места, признати от компетентните органи.

То изисква участие във всички медицински дейности на департамента, в който се извършва обучението, включително и в дежурствата, така че специализантът да посвети на това практическо и теоретично обучение цялата си професионална дейност в течение на цялата работна седмица и през цялата година, съгласно определените от компетентните органи условия. За тази дейност, следователно, се полага подходящо възнаграждение.

Това обучение може да бъде прекратено поради отбиване на военна служба, научни командировки, бременност, болест. Прекъсването не може да доведе до съкращаване на общата продължителност на обучението.

2. Задочна форма на обучение на лекарите специалисти

Това обучение отговаря на същите изисквания, както и провеждането на обучението при редовна форма, от което обаче се отличава по възможността за ограничаване на участието в медицинските дейности до срок, равен поне на половината от срока, предвиден в точка 1, втори параграф.

Компетентните органи следят за това общата продължителност и качеството на обучението на специализантите при задочна форма на обучение да не бъдат занижени спрямо тези при редовната форма на обучение.

За това обучение, следователно, се полага подходящо възнаграждение.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Дати, на които някои държави-членки са приели закони, подзаконови и административни разпоредби относно издаването на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, посочени в член 9, параграф 7

БЕЛГИЯ

Гръдна хирургия:	1 януари 1983 г.	
Съдова хирургия:	1 януари 1983 г.	
Невропсихиатрия:	1 август 1987 г.	с изключение на лицата, които са започнали обучението си преди тази дата.
Гастроентерологична хирургия:	1 януари 1983 г.	

ДАНИЯ

Био-хематология:	1 януари 1983 г.	с изключение на лицата, които са започнали обучението си преди тази дата и които са го приключили преди края на 1988 г.
Физиотерапия:	1 януари 1983 г.	с изключение на лицата, които са започнали обучението си преди тази дата, и които са го приключили преди края на 1988 г.
Тропически болести:	1 август 1987 г.	с изключение на лицата, които са започнали обучението си преди тази дата.

ФРАНЦИЯ

Радиология:	3 декември 1971 г.
Невропсихиатрия:	31 декември 1971 г.

ЛЮКСЕМБУРГ

Радиология:	дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация вече не се издават за обучения, започнали след 5 март 1982 г.
Невропсихиатрия:	дипломите, удостоверенията и другите официални документи за професионална квалификация вече не се издават за обучения, започнали след 5 март 1982 г.

НИДЕРЛАНДИЯ

Радиология:	8 юли 1984 г.
Невропсихиатрия:	9 юли 1984 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Част А

Списък на отменените директиви

(посочени в член 44)

1. Директива 75/362/ЕИО
2. Директива 75/363/ЕИО
и техните последователни изменения:
  - Директива 81/1057/ЕИО: само по отношение на позоваването на член 1 за разпоредбите на отменените Директива 75/362/ЕИО и Директива 75/363/ЕИО,
  - Директива 82/76/ЕИО
  - Директива 89/594/ЕИО: само членове 1—9
  - Директива 90/658/ЕИО: амо член 1 параграфи 1 и 2 и член 2
3. Директива 86/457/ЕИО

Част Б

Списък на сроковете за транспониране в националното право

(посочени в член 44)

Директива	Крайна дата за транспониране
75/362/ЕИО (ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 1)	20 декември 1976 г. (*)
81/1057/ЕИО (ОВ L 385, 31.12.1981 г., стр. 25)	30 юни 1982 г.
75/363/ЕИО (ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 14)	20 декември 1976 г. (**)
82/76/ЕИО (ОВ L 43, 15.2.1982 г., стр. 21)	31 декември 1982 г.
89/594/ЕИО (ОВ L 341, 23.11.1989 г., стр. 19)	8 май 1991 г.
90/658/ЕИО (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 73)	1 юли 1991 г.
86/457/ЕИО (ОВ L 267, 19.9.1986 г., стр. 26)	1 януари 1985 г.

(*) 1 януари 1981 г. за Гърция, 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия.

(**) 1 януари 1981 г. за Гърция, 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия. По отношение на територията на бившата Германска демократична република, Германия взима необходимите мерки за прилагане на членове 2—5 от Директива 75/363/ЕИО (членове 24—27 от настоящата директива) преди 3 април 1992 г. (член 2 от Директива 90/658/ЕИО).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Настоящата директива	Директива 75/362/ЕИО	Директива 75/363/ЕИО	Директива 86/457/ЕИО	Директива 81/1057/ЕИО	Директива 89/594/ЕИО	Директива 82/594/ЕИО
Член 1	Членове 1 и 24					
Член 2	Член 2					
Член 3	Член 3					
Член 4	Член 4					
Член 5	Член 5					
Член 6	Член 6					
Член 7	Член 7					
Член 8	Член 8					
Член 9, параграф 1	Член 9, параграф 1			Член 1		
Член 9, параграф 2	Член 9, параграф 2			Член 1		
Член 9, параграф 3	Член 9а, параграф 1					
Член 9, параграф 4	Член 9а, параграф 2					
Член 9, параграф 5	Член 9, параграф 3					
Член 9, параграф 6					Член 9, параграф 1	
Член 9, параграф 7					Член 9, параграф 2	
Член 10	Член 10					
Член 11	Член 11					
Член 12	Член 12					
Член 13	Член 13					
Член 14	Член 14					
Член 15	Член 15					
Член 16	Член 15а					
Член 17	Член 16					
Член 18	Член 17					
Член 19	Член 18					
Член 20	Член 20					
Член 21	Член 21					
Член 22	Член 22					
Член 23		Член 1				
Член 24		Член 2				
Член 25, параграф 1	Член 3, параграф 1					
Член 25, параграф 2	Член 3, параграф 2					
Член 25, параграф 3, първа алинея	Член 3, параграф 3, първа алинея					
Член 25, параграф 3, втора алинея						Член 14
Член 26		Член 4				
Член 27	Член 5					
Член 28		Член 7				
Член 29	Член 8					
Член 30			Член 1			
Член 31			Член 2, параграф 1, 2 и 3			
Член 32			Член 3			
Член 33			Член 4			
Член 34			Член 5			
Член 35			Член 6			
Член 36			Член 7			
Член 37			Член 8			
Член 38			Член 9			
Член 39			Член 10			
Член 40			Член 11			
Член 41			Член 12, параграф 2			
Член 42	Член 23		Член 2, параграф 4			
Член 43	Член 26	Член 10				
Член 44						
Член 45	Член 27					
Приложение I	Приложение					
Приложение II					Приложение	